

ת"פ 64165/07/18 - מדינת ישראל נגד צרור ישראל

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 64165-07-18 מדינת ישראל נ' ישראל

בפני כב' השופטת אורית קנטור, שופטת בכירה
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם צרור ישראל

החלטה

בתאריך 14/6/20 גזרתי את דינו של הנאשם לאחר שהודה והורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע וסחר בסם מסוכן.

הכרזתי על הנאשם סוחר סמים, כאשר ביחס לרכוש אותו ביקשה המאשימה לחלט כחלק מהכרזת הנאשם סוחר סמים הוריתי כי יקבע דיון בנפרד לאור טיבו של הרכוש - אופנוע ימהה MAX-T לוחית זיהוי 5594189 וכן שני טלפונים ניידים מסוג סמסונג, קסדה שחורה וכפפות רכיבה.

ביום 30/7/20 התקיים דיון בפני בו הציג הנאשם באמצעות ב"כ מסמכים מהם עולה כי הקטנוע נקנה בכספי הלוואה שנתן אביו של הנאשם לבנו לצורך קנייה זו, הומצאו תצהירים ומסמכי בנק ובית המשפט קבע כי יש מקום להציג הסכם רכישה של האופנוע וקבלות על רכישתו אל מול חשבונות הבנק בכלל ונטילת הלוואה בפרט.

ב"כ המאשימה הפנתה לסעיף 36א'(א) לפקודת הסמים ביחס לחילוט כלי רכב ששימש לביצוע עבירה והפנתה גם לסעיף 39 לפסד"פ כשלעמדתה גם אם יתברר שהקטנוע נרכש מכספי הלוואה שנתן האב, יש לחלט את הקטנוע מכח זה ששימש את הנאשם לביצוע העבירה.

ב"כ הנאשם השיבה כי אין התנגדות לחילוט הטלפונים אך לגבי האופנוע הוא נרכש על ידי הנאשם באמצעות הלוואה שנטל, ואשר אביו כיסה אותה מהלוואה שהוא נטל. לא מדובר בסוחר קלסי שעשה שימוש באופנוע לצורך המכירה, שכן אירוע אחד אירע ליד מקום עבודתו של הנאשם, אחד ליד ביתו והמקרה היחיד בו נעשה שימוש בקטנוע היה כשהנאשם היה בדרך הביתה.

לאחר הדיון הועברו המסמכים הבאים:

הסכם הזמנת אופנוע מחברת מטרו- מוטורס מיום 4/1/18 המתייחס לאופנוע נשוא הבקשה - אופנוע ימהה T-MAX לוחית זיהוי 5594189 בשווי של 87,309 ₪.

דף חשבון מבנק דיסקונט ליום 3/1/18 המצביע על נטילת הלוואה - 55,000 + 15,000 ₪ - סך הכל 70,000 ₪.

אסמכתא בדבר העברה בנקאית בבנק דיסקונט מיום 4/1/18 על שם הנאשם ובסכום של 79,000 ₪ - כשסכום זה הועבר בהעברה בנקאית לחברת מטרו-מוטורס.

אסמכתא לטרייד אין על סך 8,309 ₪ עבור יתרת רכישת האופנוע בצירוף טופס אישור לעסקה בשילוב טרייד אין - נספח ה' למסמכים.

תצהירים של הנאשם ואביו המאשרים ההתנהלות הנ"ל לרבות העברת 100,000 ש"ח מהאב לבן כסיוע כלכלי ולכיסוי ההלוואה שנטל הנאשם לצורך רכישת האופנוע.

האב אף העביר לבן סך נוסף של 400,000 ₪ כסיוע כלכלי כללי.

לאחר שעיינתי בתצהירים ובמסמכים אני קובעת כי הנאשם עמד בנטל נשוא סעיף 31(6)(א)(אא) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973 ואשר הצליח להוכיח כאמצעים להשגת הרכוש, קרי - האופנוע היו חוקיים, ורכישת האופנוע התבצעה כחודשיים לפני שעבר הנאשם את העבירות נשוא האישום הראשון כרונולוגית לכתב האישום - החל מתאריך 5/3/18.

אני דוחה אף את בקשתה של המבקשת להורות על חילוט האופנוע בהתאם להוראת סעיף 39 לפסד"פ אליו הפנתה אותי ב"כ המאשימה, שכן לטעמי החפץ לא היה הכרחי לצורך הצלחת ביצוע קשירת הקשר, הגם שאין מחלוקת כי הנאשם התנייד בו, הנאשם יכול היה לנוע בכל כלי תחבורה אחר ולבצע את העבירות באותו אופן וחילוט האופנוע בנסיבות אלה מהווה לטעמי פגיעה בלתי מידתית בזכות קניינו של הנאשם.

אשר על כן אני מורה כי האופנוע יחזור לבעליו וככל שנמצא בידו יבוטלו כל הערבויות שנועדו להבטיח את חילוטו בתום ההליך, לרבות שיעבוד או החלטה בדבר איסור דיספוזיציה.

לאור הסכמת המאשימה יוחזרו הקסדה והכפפות לנאשם.

לאור הסכמת ב"כ הנאשם יחולטו הטלפונים שנתפסו לטובת אוצר המדינה.

החלטה תשלח לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ו' אלול תש"פ, 26 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.

עמוד 2